

RENAȘTEREA

ORGAN NAȚIONAL-BISERICESC SĂPTĂMĂNAL

Abonamentul anual: 400 Lei.

Director: Dr. I. MATEIU

Redacția și Administrația:
Cluj, Piața Cuza Vodă Nr. 3.

Cenzurat.

„Ori ce amărăciunea și iuțimea și mânia și strigarea și hula cu toată răutatea să fie depărtate dela voi; și să fiți unul cu altul buni și miloși; iertați-vă unul pe altul, după cum și Dumnezeu v'a iertat pe voi prin Hristos.“

Efeseni 4, 31—32.

PASTORALA PATRIARHALĂ

PENTRU ÎNFRĂȚIRE ȘI DESLEGAREA JURĂMINTELOR NELEGALE

Nr. 1831/1938 Cons. ep.

Sfântul Sinod dispune ca în ziua de 13 Martie a. c., când se prăznuște Dumineca Ortodoxiei, în toate bisericile din țară să se officieze cu mare solemnitate Sf. Liturghie la care vor lua parte poporul, fruntașii și autoritățile locale.

La ectenia cea mare înainte de Evangheliē preoții vor adăuga cererile pentru pace și desrădăcinarea urii.

După citirea Sf. Evangheliei preoții vor citi credincioșilor **pastorala** I. P. S. Patriarh de îndemn la liniște, pace, bună frățietate și respect față de legi și autoritate. Va urma îndată ectenia întreită la care se vor adăuga cererile de deslegare și de îndurare, iar după *vozglas* ingenuchind tot poporul va citi în fața altarului rugăciunea de deslegarea credincioșilor de jurăminte făcute în afară de cele rânduite de legile țării.

Dăm aci pastorala I. P. S. Patriarh și formula rugăciunilor cari se vor citi de fiecare preot.

MIRON

Din mila lui Dumnezeu și voința clerului și a poporului, Arhiepiscop al eparhiei Bucureștilor, Mitropolit al Ungro-Vlahiei, Patriarh al României, locțiitor al scaunului din Cesarea Capadociei, Președintele Sf. Sinod al Bisericii autocefale Ortodoxe Române, Președintele Consiliului de Miniștri.

Tuturor credincioșilor Bisericii ortodoxe române din întreaga patriarhie:

Har și pace dela milostivul Dumnezeu, iară dela Noi doriri de bine și de sănătate.

Noul guvern, numit de M. S. Regele Carol al II-lea, sub președinția Noastră, în „Manifestul“ său către țară dela 11 Februarie 1938, cere — între altele — tuturor cetățenilor: „Curmarea luptelor de dezbinare, și a tuturor acțiunilor de ură și de ațâțare între frați, lupte care slăbesc forțele naționale, în loc să le închege și

I. P. S. Patriarh MIRON

să le întărească, pentru a birui greutățile vremurilor și a împrejurărilor, adeseori foarte critice. Mai cere unire și patriotică armonie în jurul intereselor țării și ale neamului.“ Iar la alt loc sfătuește și îndeamnă pe toți la „desarmarea tuturor patimilor și încetarea tuturor luptelor lăuntrice. Pace și Unire în toate sufletele românești de pe tot întinsul țării.“

Orice bun creștin simte din întâia clipă, că sfaturile de mai sus sunt povețe evanghelice, a căror propovăduire printre oameni este cea mai înaltă misiune și datorie a Bisericii creștine și chiar a celorlalte culte. Deci nu ne îndoim, că mai ales Biserica ortodoxă română, — care este Biserica dominantă a statului român și care totdeauna — nu numai s'a identificat cu interesele vitale ale neamului și ale țării, — ci a conlucrat dela începuturile poporului român și până azi la consolidarea temelii lor, — abia așteaptă să-și intensifice, adecă să-și mărească munca de toate zilele, ca virtuțile creștinești de mai sus să le sădească și cultivate prin clerul ei în sufletul tuturor credincioșilor, ca să aibă și de astădată belșug mare din roadele liniștei și ale ordinii, ce trebuie să existe pe toate planurile patriei, astăzi atât de învrăjbite și chiar îndușmănite de frământările dintre alegătorii

împărțiți în peste 20 de partide politice. Și e dureros, că mai ales numai noi — Românii — ne înfățișăm înaintea țării și a lumii — care privește spre noi — certați, împerecheați, învrăjbiți; ba adeseori dușmăniile au degenerat în bătăi, chiar omoruri regretabile, pe când cetățenii neromâni sunt închegați, uniți, solidari în jurul intereselor lor obștești. Asta este de-a dreptul o „rușine națională“ care are drept păgubitoare urmare: scăderea autorității însăși a națiunii române, creatoarea Statului român.

Așa ceva nu se mai putea admite. Deaceea la bătrânețele mele m'am simțit dator a urma la chemarea M. Sale Regelui: de-a primi locul de răspundere al Președinției Consiliului de Miniștri; și mă simt fericit de-a oferi munca mea și experiențele mele la așezarea țării pe temelii noi, de liniște, de ordine, de disciplină socială și de autoritate legală; iar — alături de mine — vor sta toți Preasfințiții Ierarhi ai Sfântului Sinod, întreaga Biserică și toate organele bisericesti de jos până sus, conlucrând — ca totdeauna în trecutul țării — la salvarea ei în clipe grele, cari trebuie să ușurate și înlăturate, asigurând tuturor cetățenilor putința unei munci liniștite, productive și rodnice.

Deaceea ca toată suflarea românească și cetățenească să vadă că o eră nouă de frăție, de iubire evanghelică, de pace, de unire și de armonică conviețuire și conlucrare, că o eră nouă românească și cetățenească viață de obște începe în toată țara; și ca această temeinică învoire să o simtă toți fiii neamului și ai țării, — am aflat de bine — în deplină înțelegere cu Sfântul nostru Sinod al Sfinței Biserici din Patriarhia română, a dispune, ca în toate bisericile noastre din cuprinsul

Patriarhiei să se officieze în Dumineca Ortodoxiei (13 Martie 1938), o Sfântă Liturghie sârbătorească, la care să fie de bună vreme chemați toți credincioșii Bisericii, împreună cu toți fruntașii și reprezentanții autorităților oficiale locale.

La această Sfântă Liturghie să se citească rugăciuni creștinești de iertare a supărărilor, ce în trecut le-am căsunat unii la alții, de înfrățire, de pace, de unire sub un singur steag, acela al maicii noastre a tuturor, care este scumpa Românie zidită pe jertfele celor mai buni moși, strămoși și fii ai neamului. Aceștia și-au jertfit viața pentru noi cei de azi, nu ca să ne certăm și să ne divizăm în tabere de potrivnici și dușmani, ci ca să muncim frățeste întru a face din țara noastră o Românie fericită, bogată, tare înlăuntru și cinstită în afară, cum să nu fie alta în aceste părți.

Iară la urmă — ingenuchind — să adauge rugăciune pentru deslegarea generală a tuturor de jurăminte ce le-au făcut în afară de jurământul față de Regele țării, de Patria română și de alte jurăminte legiuite pentru cinstea și conștiințiozitatea în slujbele ce ocupă.

Români, Iubiți creștini,

Acum a sosit din nou clipa solemnă, în care avem toți sfânta datorie: ca

*Să dăm mână cu mână
Cei cu inima română...
Ca 'ntre noi să nu mai fie,
De cât flori și armonie.*

Și astfel pe pământul scumpei noastre Românie, — scăpată și smulsă din vârtejul frământărilor politice și a luptelor fără de folos și păgubitoare dintre frații din comune, din județe și din întreaga țară, — și cărmuită de energicul nostru Rege Carol II-lea, condusă de guvernul său, descătușat din orice legături lăuntrice și călăuzit numai de pro-

pășirea țării să se încingă de-a lungul și de-a latul ei

*O muncă sfântă, harnică
și de bucurie darnică,*

o muncă frățească, productivă și rodnică pe toate terenurile de activitate publică. Astfel, de bună seamă, țara va propăși și se va întări, ceea ce va produce mulțumire în sufletele și casele tuturor, și va aduce belșug, care să nu fie risipit cu necinste, ca în durerosul trecut, în atâtea cazuri. Dar — ca să ajungem la această țintă se cere ca toți fiii țării, mai ales fruntașii ei — înnoți în gând și simțăminte, să-și deie — fiecare la locul unde este și trăește, întreg ajutorul și toată conlucrarea — disciplinată, izvorită din cel mai curat entuziasm pentru neam și patrie — pentru întărirea, înălțarea și înflorirea ei.

Iară Mult Milostivul Dumnezeu, văzând că ne lăsăm călăuziți de sfințele lui povețe și evanghelicele învățături, și că prin iubire și înțelegere între toți dovedim, că suntem ascultători fii ai Săi, va revărsa mila, ajutorul și binecuvântarea Sa asupra noastră, a familiilor noastre, a vetrelor și caselor noastre, asupra câmpurilor, atelierelor, a slujbelor și a muncii noastre de pretutindeni. Și atunci — după cuvântul Sf. Apostol Pavel (Filipeni 4, 7), „*pacea lui Dumnezeu, care covârșește toate, va păzi inimile și cugetele voastre întru Hristos Iisus*“, acum și pururea AMIN!

București, 13 Martie 1938 în Sft. Duminecă a Ortodoxiei.

Al vostru al tuturor binevoitor,

MIRON Patriarh

Rânduiala rugăciunilor

de deslegarea jurămintelor neîngăduite de legile țării

După cererea: „Pentru cei ce umblă și călătoresc pe uscat, pe ape“, se adaugă:

I. — *Pentru ca să curățească pre robii săi — fii sfintei noastre Biserici și ai neamului nostru românesc — de toate păcatele și fărâdelegile, cari surpă dragostea și unirea dintre ei, și cu puterea și lucrarea harului Sfântului Duh, să se zidească iarăși pacea, în sufletele lor, Domnului să ne rugăm.*

Strana: Doamne miluește.

II. — *Pentru ca să se desrădăcineze dintre robii săi toată ura, zavistia, neunirea și toată patima, cari strică iubirea între frați, iar dragostea nefățarnică și desăvârșită să se întemeze între ei, Domnului să ne rugăm.*

Strana: Doamne miluește.

Apoi continuarea: Pentru ca să ne mântuim...

Vozglas: Că Ție se cuvine...

După Evanghelie.

Preotul citește în fața credincioșilor pastorală I. P. S. Patriarh.

Apoi ectenia: Să zicem toți... și celelalte, până la: Incă ne rugăm pentru fericiții..., după care:

I. — *Incă ne rugăm ca Domnul Dumnezeu nostru să caute dintru înălțimea sa cea sfântă, asupra robilor săi, credincioșii sfintei noastre Biserici și ai neamului; și inimile lor, însetate de dragoste și rânite de spinul urii de frați, să le roueze cu darul prea Sfântului său Duh.*

II. — *Incă ne rugăm ca desăvârșiți întru iubire să arate pe robii săi și să-i învrednicească pre dâșii de dragoste între ei și către aproapele, înflăcărându-le sufletele și inimile către pacea cea adevărată, care este după voia sa cea sfântă, degrab*

să ne auză pre noi și cu milostivire să-i miluiască pre ei.

Strana: Doamne miluește (de trei ori).

Apoi continuarea: Incă ne rugăm pentru cei ce aduc daruri...

Vozglas: Că milostiv...

Apoi îndată ingenunchind, preotul citește dintre ușile împărătești:

RUGĂCIUNEA

Doamne, Dumnezeul nostru, cea ce ai stricat peretele cel din mijloc al vrajbei și ai dat pace neamului omenesc.

Insuți, Stăpâne, dăruiește și acum, pace robilor tăi, binecredincioșii fii ai neamului și ai sfintei noastre Biserici ortodoxe; înrădăcinează întru dâșii frica Ta și dragostea unuia către altul o întărește; stinge, cu milostivirea Ta, dintre dâșii, toată prigonirea și toată ura și depărtează dela ei toată sminteala și îndușmămirile venite din uneltirea celui rău; — păzește-i de toată îmbulzeala văzuților și nevăzuților vrăjmași, și — totdeauna — spre dragostea cea către Tine și către aproapele, îi călduiește, învrednicindu-i, astfel, de bunătățile Tale cele făgăduite și veșnice.

Iar dacă cineva dintre fii poporului nostru românesc s'a legat pre sineși cu jurămintele

nelegiuite, din a lor pornire, sau din îndemnul altora, ne rugăm — și pentru aceștia — bunătății Tale celei nemărginite, să le dai lor mila Ta, deslegându-i de orice legătură ce este asupra lor; să le ierți, mult milostive Doamne, greșala făcută cu știință, sau cu neștiință. Că Tu ești cel ce deslegi pre cei legați și ridici pre cei surpați, nădejdea celor fără de nădejde și odihna celor împovărați.

Așa, Doamne, Impărate al împărățiilor, după cuvântul Tău, primește rugăciunea noastră a nevrednicilor robilor Tăi, pe care o înălțăm pentru Regele nostru Carol al II-lea, pentru binecredincioșii dregători și ostași ai scumpei noastre patrii și pentru poporul nostru, pe cari bine-i păzește și-i întărește pe fiecare în chemarea sa de folos țării; ca să putem petrece viață lină și fără gâlceavă, întru toată curăția și buna credință, și să strigăm cu ingerii zicând: Mărire întru cei de sus lui Dumnezeu și pre pământ pace, între oameni bună voire.

Vozglas: Că Tu ești pacea sufletelor noastre și Ție slavă înălțăm Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin!

O inovație binevenită.

Este fără îndoială „Registrul de prezență și de activitate pastorală“, sugerat de conducătorul tractului Cluj și aplicat deocamdată în parohiile acestui protopopiat cu începutul anului în curs. (Vezi „Renașterea“ Nr. 51—1937).

Inovație pe cât de importantă pe atât de utilă, deopotrivă păstorilor de suflete ca și păstoriiților.

Un control în plus și mai ales un auto-control al strădaniilor preoțești în ogorul pastorației.

Un barometru al vicții religioase din parohie și cea mai clară oglindă a activității tale pastorale.

Un imbold mai mult de a munci fără preget până la identificare cu acela, căruia te-ai decis să-i slujești — *iată ce trebuie să fie „Registrul*

FOILETON

Tipul sfințeniei propriu zilelor noastre*)

II.

Am stabilit el trebuie să fie un activist. Nici decum o ființă legendară, fără carne, fără sânge, fără istorie și evoluție internă, fără lupte și probleme de rezolvat, cu un cuvânt o ființă din altă lume. Dinpotrivă o personalitate de cea mai înaltă cultură spirituală, de cea mai fină nobilitate sufletească, este chipul desăvârșirii omenești. Un urmaș și reprezentant demn al Mântuitorului pe Pământ. Își incheagă viața din realizarea formelor trăite, sau preconizate de El. Ori Hristos n-a fost un ascet. Pe Ioan botezătorul, care nu mânâncă și nu bea, ni-l înfățișează ca pe un contrast față de Fiul omului. Nici dela ucenicii săi nu pretinde să postească, precum postesc ucenicii lui Ioan, sau ai fariseilor; au doară se poate pretinde dela prietenii mirelui să postească, câtă vreme mirele este cu ei? Nu ce întră pe gură spurcă pe om, ci ceea ce iese din gură.

Se îmbracă precum e portul tuturor. Pe nimeni nu evită. Trăește zi de zi în mijlocul mulțimii.

*) Rademacher: „Religion und Leben“. Freiburg-Breisgau, 1926.

milor. Convine și cu vameșii și cu păcătoșii. Tot cel însetat de mântuire, la El găsește un cuvânt, o faptă de încurajare. Nu refuză invitarea unui Simon, stând alături cu fariseii la masă, dar nici pe vameșul Matei, ospătându-se alături de prietenii și cunoscuții acestuia. Este vesel cu cei ce se veselesc, compătimitor pentru cei îndurerați, milostiv cu cei împovărați, bun și iertător cu cei buni și neștiutori, aspru cu cei vicleni, mândrii și răi. T tuturor le este de toate.

În parabolele sale bucuros ia tablouri din viața naturii înconjurătoare. Are ochi pentru frumusețile naturii înconjurătoare, pentru podoaba câmpului înflorit, pentru verdeța grădinilor de maslini, pentru pasările cerului.

E primitor de dragoste nobilă, de prietenie sinceră. Primește sub ocrotirea sa pe Maria păcătoasa din Magdala înpotriva urei fariseilor formalști, pe femeia învinuită de adulter, adusă lui la judecată. Cu câtă dragoste înbrățișează pe apostoli și ucenici pe Lazar din Betania, pe Nicodem din Ierusalim, pe întreaga mulțime care-i urmează credincioasă pe toate potecile țării sfinte.

Dragostea de natură, de lumea înconjurătoare, este specificul personalității lui Hristos.

Pe cât de apropiat lumii, tot atât de activ în lume. Răspunsul dat fariseilor, cari îl acuză că făcând minuni Sâmbăta, calcă sfințenia zilei, este:

„Tatăl meu lucrează, și mie mi se cuvine să lucrez“. Alături de cuvântul propovăduit, deci fapta joacă un rol tot atât de important. E vorba nu numai de minuni, cât mai mult de trăirea practică a adevărilor propuse. Este deci un activist în cel mai nobil sens al cuvântului.

Cu toate acestea nu se contrazice pe sine, când pretinde ucenicilor să se lapede de lume și să-i urmeze, considerând nedemn, pe tot cel ce iubește mai mult pe tatăl său, pe mama sa; pe frați și surori; soție și copii; case și pământ, decât pe El. Trăind și activând în lume nu s'a identificat cu preocupările și viața lumii, dinpotrivă combate tot ceea ce face din aceasta mai mult o împărăție a satanei, decât a lui Dumnezeu. Păstrându-și libertatea absolută, nici un moment nu se lasă influențat de lume, ci singur tinde s'o înfluițeze, s'o schimbe. Și atunci e logic să pretindă și urmașilor săi o identică libertate, prin ruperea legăturilor cu lumea, care le-ar pretinde să acționeze contrar legilor împărăției divine. Ruperea legăturilor cu lumea, deci nu înseamnă o retragere din lume, o inactivitate în lume, ci dobândirea libertății în a urma lui Hristos, în a lupta înpotriva diavolului și împărăției lui, în a câștiga lumea pentru împărăția întemeiată de Hristos.

După acest chip al Mântuitorului, pe sfântul zilelor noastre avem să'l vedem trăind în lume,

de prezență și activitate pastorală.
În acest sens, introducerea lui în toate parohiile ar fi o idee fericită. Ar fi un stimulent pentru o mai multă râvnă celor strădălnici în lucrul Domnului și un fel de memento celor zăbavnici în alte indeletniciri.

Și aceasta mai ales astăzi, când toate formele vieții și ale activității noastre se revizuiesc și se reînnoiesc, astăzi, când Biserica (prin slujitorii ei) are imperioasa datorie să dovedească — că e singura instituție care posedă în mod integral energia regeneratoare de suflete, și că „numai coborrea lui Hristos în realitatea vieții sociale, în ansamblul culturii umane, prin misionarismul jertfelnic și personal al celor ce se numesc „sarea pământului“ — poate schimba fața lumii, îndrumându-o spre porțile împărăției lui Dumnezeu“ (P. S. Sa N. Colan).

Aici rezidă postulatul vremii dela care nu ne putem sustrage nici absentă. Hristos zice: „Dacă-mi slujește cineva să vie după mine și

unde sunt eu acolo va fi și slujitorul meu“ (Ioan 12, 26). Căci ce ești tu preot slujitor al lui Hristos? *Ești nimic și ești totul*, spune un scriitor creștin. „Ești nimic când te socotești pe tine însuși și ești totul când privești la cel pe care-l reprezinți și în numele căruia lucrezi.“

Iar a lucra pentru și în numele lui Iisus Hristos, înseamnă a fi în sensul înalt al cuvântului, un caracter, a fi *personalitate*, a avea adică ca model de viață pe eroii primelor veacuri creștine.

Așa numai, registrul pomenit va fi *duhovnicul* de fiecare zi al strădaniilor noastre. Numai atunci, el va cuprinde într'o sinceritate desăvârșită, amândouă laturile slujbei preoțești: aceea de: „*hristofori*“ și „*hristologi*.“

Altfel, adăogăm zadarnic un protocol mort la arhiva fără viață a oficiului parohial, iar nouă perspectiva sigură a osândeii de veci.

Să nu fie.

Pr. DIODOR TODEA

teva cifre. Țin să menționez că pentru biserici unite se dau de sute de ori mai mult. În 4 Septembrie 1937, la congresul Agrului (filială a acțiunii catolice internaționale) — din dieceza

Cluj—Gherla, pâr. Tit Mălaiu a declarat în public că „*Steagul Fondurilor se înfrățește cu steagul Agrului*.“

I. E. N.

INFORMAȚIUNI

Liturghie arhierescă. În Duminica ortodoxiei sf. liturghie din catedrală va fi săvârșită de către însuși P. S. nostru Episcop *Nicolae Colan* înconjurat de un mare sobor preoțesc. Răspunsurile vor fi date de corul mixt condus de diaconul *Anatolie Scurtu*.

Cu acest prilej se vor face rugăciuni speciale pentru pace și frăție, iar P. S. Sa Episcopul *Nicolae* va citi molitva pentru deslegarea credincioșilor de jurămintele nelegale.

Mirenii în Biserică. Ținem să relevăm în chip special numărul pe *Martie*, proaspăt ieșit de sub tipar, al excelentei „*Reviste Teologice*“ din Sibiu, consacrat problemei fundamentale a mirenilor în biserică. Se publică aici câteva articole serioase, cari arată importanța apostolatului mirean. *Talentatul redactor pâr. prof. Grigorie Marcu, a avut o inspirație fericită punând această chestiune tocmai în ajunul Duminicii ortodoxiei, când își serbează și F. O. R.-ul ziua lui patronală.*

Profesorii de religie sunt obligați, printr'o decizie a Ministerului Educației Naționale ca să se prezinte la cursuri, în fața elevilor, îmbrăcați în reverenda. Desigur că această măsură va da o deosebită solemnitate lecțiilor de religie.

O măsură importantă s'a luat prin suspendarea inamovibilității funcționarilor de toate categoriile. E bine

ca cei în autoritate să tragă neapărat atenția celor ce, din neștiință, ar putea ajunge în conflict cu măsurile luate de noile legi. Această suspendare — conform referatului dlui ministru al justiției — a fost necesită de proiectata nouă reorganizare a serviciilor, care s'ar putea ușor împedica de anumite răuvoitoare sabotări. Comitent s'au desființat toate comisiile disciplinare și în consecință, toate cazurile aflate în curs de soluționare în fața comisiilor de judecată a membrilor corpului didactic de toate categoriile, trec la ministerul educației naționale spre a fi rezolvate direct de ministrul titular.

Planuri îmbucurătoare se fac în vechea cetate a României, în Brașovul minunatului ținut dela poalele Carpaților despărțitori de odinioară. De mult dorințele Brașovenilor se străduiau spre un vis și deziderat firesc al populației românești. Ridicarea unui mare locaș de rugăciune, înălțarea unei catedrale, pe care toți o vor episcopală, ca o meritată răsplătă sufletească pentru întregul ținut, în care portul și tradițiile strămoșesti au dăinuit mai curate și mai autentice, ca oriunde. Astăzi noul prefect, dl Lt.-col. *Nanu*, a făgăduit solemn că va sprijini activ eforturile ortodoxismului românesc. Dumnezeu să binecuvinteze strădanile tuturor bunilor fii ai Bisericii, ce vor înțelege să jertfească din bunul lor pieritor pentru această realizare, care va înfrunta veacurile.

Jucați cu încredere la
LOTERIA DE STAT
COLECTURA OFICIALĂ
Sediul Central:
Cluj, Regina Maria Nr. 46.

Iarăși ceva despre Năsăud.

Într'un număr recent al ziarului „*Națiunea Română*“ — ceva încearcă să desmintă nota noastră mai veche despre confesionalismul uniatic al unor instituții năsăudene. Se combate afirmația noastră prin unele cifre din cari rezultă, că s'a dat ceva și pentru bisericile ortodoxe. Voi aduce câteva argumente în favorul afirmațiilor noastre.

Răposatul Episcop al Clujului, *Nicolae Ivan* spunea în 1928 la votarea legii cultelor: „În Năsăud, orașel de frunte, cu liceu, cu școală normală de stat, care are vre-o 300—400 de băieți ortodocși, veniți din întreaga țară, nu avem biserică. Avem o capelă mai rea ca cea din Gherla și am cerut și acolo să ni se dea un petec de loc să facem o bi-

serică și ne-au respins, deși, dlor, comunele noastre grănițerești de pe Valea Bârgăului, sunt toate ortodoxe și sunt părtașe la averea grănițerească. Abia într'un târziu s'a putut obține, dacă cumpărăm 200—300 de stânjani pentru prețul de Lei 150.000 pe cari nu-i avem, pentru că dacă i-am avea, am clădi biserică. Ce era această procedare decât a ne face imposibilă existența bisericii noastre prin atitudinea aceasta. (Biserica noastră și cultele minoritare. Marea discuție în jurul legii cultelor. Cu o introducere de I. Rusu-Abrudeanu. București, 1928, p. 209—210).

Din cele spuse de Episcopul *Nicolae Ivan*, nu rezultă că se ducea campanie împotriva ortodoxiei? În „*Națiunea Română*“ se publică că-

cunoscând lumea și lucrând din răspuțeri pentru îndreptarea ei. Atitudinea lui religioasă față de lume și lucrurile ei, nu-l elimină din viața ei, ca pe un corp strein, nu-l face indiferent în fața iubirii, sau dușmăniei omenești. Este atât de plastic în această privință viața apostolilor, cari au știut să rămână credincioși urmării lui Hristos, fără a ură lumea. Nici unul după înălțarea Domnului nu se retrage din lume în pustiri neumblate de oameni, trăind numai pentru sine prin rugăciune. Dinpotrivă toți trăiesc în lume, fără a se asimila cu ea, luptând pentru convertirea ei la o nouă viață, viața isvorâtă din învățătura fiului lui Dumnezeu. Munca lor în această direcție este cel mai nobil serviciu divin.

Precum la apostoli și la majoritatea sfinților din epoca de eroism a bisericii creștine, astfel nici la tipul sfințeniei caracteristic zilelor noastre, nu avem să căutăm acea sfințenie primitivă, trăită inconștient. Nu vom putea găsi dela început sfințenia paradisiacă, care pulsează în acțiuni, ca ceva natural, precum într'un organism sănătos inima bate fără a fi simțită, plămânul respiră fără a i se comanda. Omul păcătos fiind, nu poate trăi naiv, nădăjduind sfințenia ca un dar dela Dumnezeu, conlucrarea lui este necesară. Prin continuă reflexiune, se stabilește distanța dintre ceea ce este și ceea ce trebuie să fie.

Prin strădanie se dobândește sfințenia. Odată ajunsă între idealul religios și viața personală, nu mai persistă nici o disenziune. De acum comportarea în viață decurge ca ceva natural, fără continuă reflexiune. Acțiunile se coordonează automat după voia lui Dumnezeu. Sfințenia ca o a doua natură a celui ce a dobândit-o se revarsă în afară, ademenind, și influențând întreaga lume înconjurătoare. Creează în jur o atmosferă de apropiere față de Dumnezeu, de curățenie morală.

Așadar sfântul nostru nu poate duce o viață liniștită, lăsând totul în voia lui Dumnezeu, dimpotrivă numai permanent activ și plin de grije dobândește și se menține pe linia sfințeniei. Ajutorul divin pentru a nu fi făcut zadarnic pretinde conlucrarea personală omenească.

El se poate întrepune cu deplin succes pentru împărăția lui Dumnezeu pe pământ. Cu puteri călitate în lupta de a se învinge pe sine, cu siguranța ajutorului divin, ce nu l-a părăsit, nu știe ce înseamnă a da înapoi în fața obstacolelor vieții.

Pretutindeni în juru-i vede numai mâna lui Dumnezeu. În toate strădaniile îl caracterizează un optimism neșovăelnic. Nu disperează în fața nereușitei, continuă a acționa din nou cu și mai multă vigoare. La temeiul acestui optimism stă credința nestrămutată într'o ordine divină în lume. Din el isvorăsc puternice motive de a conlucra cu

valorile lumii, pe cari le consideră drept bunuri ale împărăției lui Dumnezeu, a cărei realizare pe pământ este dependentă și de munca omenească.

Nici o valoare pământească n'o disprețuește oricât de puțin asimilabilă ar fi idealului urmărit. Cu toată râvnă o studiază, cu iscusință de maestru imprimându-i caracterul sfințeniei. Ori cât de tragică ar fi o situație, privește cu liniște. E convins că Dumnezeu nu-l va părăsi nici odată.

Este purtătorul facilei progresului în tot ceea ce este adevăr bine și frumos. Puterile lui fizice sunt simțitor întărite folosindu-le până la ultimele rezerve, valorificându-le sistematic pentru triumful sfințeniei în juru-i.

Se simte responsabil pentru întreg capitalul puterilor lui trupești și sufletești în fața lui Dumnezeu, dela care numai le-a împrumutat, este servitorul credincios, care lucrează cu talanții încredințați, pentru a-i putea restitui sporii.

Este fericitul în sufletul căruia domnește liniștea și pacea divină; conștient de urmarca fără rezerve pe drumul idealului creștin; permanent activ pentru întronarea împărăției lui Dumnezeu pe Pământ, privind viața cu sfânta seriozitate a celui ce se simte dator s'o inobiliteze; puternic și neînfricat în lupta cu răul, capabil de suprema jertfă.

Prof. L. G. MUNTEANU

BIBLIOGRAFIE

A apărut Nr. 3 pe Martie 1938 al revistei „Viața Ilustrată”, de sub direcția P. S. Episcop *Nicolae Colan*, cu următorul sumar:

Astra Macaveu: Pilde de eroism; Emil Zegreanu: Sunt rob (poezie); D. Călugăr: Copiii și somnul; Grigorie T. Marcu: Primatul muncii românești; S. Alfavita: Visuri și flori (poezie); Const. Goran: Strigăt (poezie); S. Tana: Ghiociei... (poezie); Pr. Fl. Mureșanu: Cartagina de ordinioară; Const. Goran: Chemare la luptă (poezie); Dr. Eugeniu Dobrotă: Soarele din Piatra-Albă; I. V. Spiridon: Serenadă și Cântec de seară (poezii); Dr. Alma Mohora-Popovici: Sfânta Apollonia; Iosif E. Naghiu: Mănăstirea Rohia. I. E. Naghiu: Cronica literară: Viermi și stele, Colinde populare din Ardeal, culese la sărbătorile Nașterii Domnului în 1900. Al patrulea an de luptă. Conica internă: Noua rânduială din România. Misterul Butenco. Cronica externă: Noul patriarh al Jugoslaviei. Două discursuri. Conferința Înțelegerii Balcanice. Demisia d-lui Eden. Jugoslavia a renunțat la Concordat. Ghiveciu: Madagascarul un adevărat Canaan. Cronică plastică. Masaryk și democrația. Viața veselă. Numeroase ilustrațiuni.

„Revista Teologică” Nr. 3 pe Martie 1938. Redactor Gr. T. Marcu. Cuprinsul: Mirenii în biserică. Redacția: Frăția Ortodoxă Română; Dr. Petru Al. Rezuș: Christologia dela Filipeni 2, 5—11 și Kenosa protestantă modernă; Preot Spiridon Căndea: Necesitatea actuală a apostolatului laic; Preot Aurel Radu: Problema sinuciderii; Preot Dr. Liviu Stan: Importanța mirenilor în biserică și participarea lor la exercitarea puterii bisericești; Pr. Mihail Neagu: Veniți la Hristos (predică). Prof. univ. Dr. Șt. Bezdechi, Pr. Ioan Bunea, Gr. T. M. și P. Brudea: Mișcarea literară: Viața și învățătura sfântului Grigorie Palama. Apărarea credinței. Εὐαγγέλιος ἡ Πόλις. Personalitatea morală a sf. Ioan Chrisostom. Câteva cuvinte actuale despre biserică. Brâul crucii ortodoxe. Al patrulea an de luptă. Smerenia. Gr. T. M.: Cronică: Centenarul Seminarului central din capitală. I. P. Sf. Patriarh Miron prim-ministru. Noua Constituție a României. Agonia Concordatului jugoslav. Noul Patriarh al Bisericii ortodoxe sârbești. Gr. T. M. și Ș. L.: Note și informații.

Consiliul eparhial ort. rom. Cluj.

Nr. 1801/1938.

Comunicat oficial.

Amânarea alegerilor eparhiale.

Delegația permanentă a Consiliului Central Bisericesc în ședința dela 1 Martie a. c., a decis amânarea alegerilor eparhiale pe timp nelimitat.

În consecință alegerile din cler fixate pe 22 Martie și cele mirenești fixate pe 27 Martie se amână până la alte dispoziții de aici.

Mandatele organelor reprezentative ale bisericii se prelungesc până la alegerile ce se vor face la timpul oportun. Actele intrate în

acest scop rămân valabile pentru data care se va fixa.

Ceea ce se aduce la cunoștință organelor noastre în subordnă spre știre și conformare.

Cluj, la 7 Martie 1938.

Consiliul eparhial.

Nr. 1565/1938.

Comunicat.

Trimitem aci anexat spre publicare comunicatul Ministerului Cultelor cu privire la trecerea ovreilor la biserica noastră:

„Ministerul Cultelor și Artelor ne aduce la cunoștință prin adresa Nr. 2770/1938, că în ultimul timp s'a observat tendința de trecere — adesea chiar în grup — a celor de religie mozaică la biserica creștină ortodoxă. Această tendință numitul Departament o socotește justificată numai de preocupări care nu au nimic comun cu dorința sinceră de a se integra Bisericii noastre dominante în Stat. În tot cazul aceste treceri nu trebuiesc admise pentru evreii, cari nu sunt cetățeni români. Spre a preveni atari situațiuni Ministerul Cultelor a dat ordine tuturor primăriilor, ca de aci înainte să nu mai dea curs nici unei cereri, de trecere dela religia mozaică la biserica creștină ortodoxă, dacă nu este însoțită și de actul doveditor că solicitatorul este cetățean român, cetățenia dobândită cu îndeplinirea formelor legale.” Aducem aceasta la cunoștința preoților noștri spre știre și orientare.

Cluj, la 1 Martie 1938.

Consiliul eparhial.

Nr. 1551/1938.

Comunicat.

La intervenția noastră Comandamentul militar al corpului 6 de armată a dat dispoziția cuprinsă în ordonanța Nr. 1 a acestui comandament și rezoluția Nr. 367 din 28 Februarie a. c. organelor subalterne, în care precizează, că adunările parohiale cu caracter strict bisericesc de ordin pastoral și de organizare, deci și cele electorale bisericești, se pot ține și nu au nevoie de aprobare specială. Aceste dispoziții s'au comunicat de comandament și prefectilor de județe din eparhia noastră.

Aceasta se comunică preoților noștri spre știre și orientare.

Cluj, la 8 Martie 1938.

Consiliul eparhial.

Nr. 1479/1938.

Comunicat.

Ministerul Cultelor și Artelor sub Nr. 26206/1937 din 26 Februarie ne încunoștințează că potrivit ordinului circular Nr. 123700 R. A/154652/1937 al Direcțiunii generale C. F. R. costul carnetelor de identitate cu reducere de 50% din taxele tarifare a fost majorat astfel:

Cl. I. și cl. II. Lei 100, cl. III. Lei 75.

La chitanțele de 100 Lei și mai mult, se aplică un timbru fiscal de 3 Lei și un timbru de aviație de 2 Lei.

Ca să se elibereze carnetele solicitate și încă neprimite, solicitatorii să trimită chitanțe pentru diferență până la complectarea costului carnetelor.

Cluj, la 2 Martie 1938.

Consiliul eparhial.

Nr. 1434/1938.

Comunicat.

Având în vedere că în multe cazuri banii bisericii dați împrumut la credincioși se irosesc și nu se mai pot încasa, făcându-se astfel pagube însemnate bisericii, prin aceasta interzicem categoric tuturor preoților, consiliilor parohiale și epitropilor să mai dea împrumut banii bisericii la particulari. Pentru nesocotirea acestui ordin facem răspunzător personal pe cei ce se abat dela aceste dispoziții.

Cluj, la 1 Martie 1938.

Consiliul eparhial.

Nr. 7/1938.

(11) 2—3

CONCURS

Pentru întregirea postului de paroh, în parohia *Bălcești*, protopopiatul *Huedin*, se deschide concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Renașterea” din Cluj.

Beneficiile împreunate cu acest post sunt:

1. Salar dela Stat conform coalei B.
2. Casă parohială în stare foarte bună cu toate dependențele.
3. Porțiune canonică 15 jugăre (fânaș, pășune, pădăre).
4. Dela fiecare familie o măsură de bucate (grâu, cucuraz, orz, ovăz, cartofi) dela circa 350 familii.
5. Stolele obicinuite.

Concurenții sunt invitați a-și înainta cererile făcute conform normelor în vigoare subsemnatului oficiu protopopesco ort. român din Huedin, împreună cu act de admitere din

partea P. S. S. Episcopului nostru, iar cu învoirea prealabilă a protopresbiterului se poate prezenta în parohie pentru a cânta, predica respective a servi sf. Liturghie și a face cunoștință cu credincioșii.

Huedin, la 8 Ianuarie 1938.

Oficiul parohial ort. român în înțelegere cu Consiliul parohial.

Aurel Muntean, protopop.

Nr. 272/1938 Prot.

(9) 3—3

CONCURS

Pentru întregirea parohiei de clasa II. *Săcalul-de-Pădure*, din protopopiatul *Reghin*, prin aceasta se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Renașterea”.

Ventele împreunate cu acest post sunt:

1. Salar dela Stat.
2. Sesiune parohială 32 jugăre.
3. Casă parohială cu supraedificate și grădină.
4. Stola obișnuită.

Candidații își vor înainta cererea cu documentele necesare oficiului nostru protopopesco în termenul fixat și cu prealabila noastră încunoștințare se vor putea prezenta în parohie pentru a se face cunoscuți poporului. Candidații vor prezenta și actul de învoire dela P. S. Sa Episcopul nostru, fără de care act nu vor fi admiși la candidare.

Reghin, la 14 Februarie 1938.

În înțelegere cu Consiliul parohial.

T. Maloș, protopop.

Tipografia Eparhiei ortodoxe române, Cluj.

LOTERIA DE STAT

MAI SUNT CÂTEVA ZILE

Intrați la Colectura D-voastră
și cumpărați lozurile

FIECARE TREBUE SĂ-ȘI INCERCE NOROCUL CARE ESTE EGAL PENTRU TOȚI

LOTERIA 16-A

Vă oferă colosale șanse de câștig

TRAGEREA CLASEI I-a

la

15 MARTIE 1938